

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2021/3293

Karar No : 2022/1866

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Onmed Tıbbi Ürünler Paz. ve Dış. Tic. Ltd. Şti.

VEKİLLERİ : Av. İsmail Yılmaz Aslan, Av. Orhan Ünal

Gazi Umur Paşa Sokak, Bimar Plaza, No: 38/8
Beşiktaş/İSTANBUL

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu

UETS Kodu: 35495-15945-49388 (E-Tebliğat)

VEKİLİ : Av. Mehmet Özden

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 08/06/2021 tarih ve E:2020/3330, K:2021/2133 sayılı kararının faiz talebinin reddine ilişkin kısmının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiklerinden bahisle, tıbbi sarf malzemeleri pazarında faaliyette bulunan iyileştirici nitelikteki kardiyoloji sarf malzemesi sağlayıcısı teşebbüslere aynı Kanun'un 16. maddesinin 2. ve 4. fıkraları uyarınca idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulunun 16/03/2007 tarih ve 07-24/236-76 sayılı kararının davacı Şirkete ilişkin kısımlarının iptali istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onüçüncü Dairesinin 08/06/2021 tarih ve E:2020/3330, K:2021/2133 sayılı kararıyla;

Rekabet Kurumu tarafından tıbbi sarf malzemeleri pazarında, iyileştirici nitelikteki kardiyoloji sarf malzemesi sağlayıcısı teşebbüsler hakkında yürütülen soruşturma sonucunda 16/03/2007 tarih ve 07-24/236-76 sayılı Kurul kararıyla davacı Şirkete, 4054 sayılı Kanun'un işlem tesis tarihinde yürürlükte bulunan 16. maddesinin 2. ve 4. fıkraları uyarınca, eylemin en son 2002 yılında gerçekleştiği ve Şirketin durumu da dikkate alınarak, 2001 yılı sonunda oluşan gayri safi gelirlerinin takdiren oranı üzerinden 616.285,96-TL idarî para cezası verildiği,

Anılan Kurul kararına karşı açılan davada Dairelerinin 16/02/2010 tarih ve E: 2007/10122, K:2010/1333 sayılı kararıyla davanın reddine karar verildiği, kararın temyiz edilmesi üzerine Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 20/02/2014 tarih ve E:2010/2314, K:2014/424 sayılı kararıyla onandığı, karar düzeltme isteminin ise Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 14/12/2015 tarih ve E:2014/3068, K:2015/5143 sayılı kararıyla reddedildiği,

Davacı tarafından, 27/04/2016 tarihinde Anayasa Mahkemesine özetle, "*idarî para cezasına dayanak teşkil eden kanuni düzenlemenin değiştirilmesine rağmen lehe olan yeni düzenleme gözetilmeden karar verilmesi nedeniyle suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlâl edildiği*" iddiasıyla bireysel başvuruda bulunulduğu, Anayasa Mahkemesi tarafından,

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2021/3293

Karar No : 2022/1866

17/06/2020 tarihinde (Başvuru Numarası: 2016/8342) "*Anayasa'nın 38. maddesinin birinci fıkrasında güvence altına alınan suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlâl edildiğine, kararın bir örneğinin suçta ve cezada kanunilik ilkesinin ihlâlinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Danıştay Onüçüncü Dairesine gönderilmesine*" karar verildiği, bu kararın 30/09/2020 tarih ve 31260 sayılı Resmî Gazete'de yayımlandığı,

Anayasa Mahkemesi kararı doğrultusunda dosyanın yeniden incelenmesi gerektiği belirtilerek,

4054 sayılı Kanun'un Kurul kararının tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 16. maddesinin 2. fıkrasında yer alan, yasaklanmış olan davranışların gerçekleştirildiği tarihten bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği yolundaki kuralın, 08/02/2008 tarihinde yürürlüğe giren 5728 sayılı Kanun'un 472. maddesi ile "Bu Kanunun 4, 6 ve 7 nci maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki malî yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verilir." şeklinde değiştirildiği,

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kabahatlar Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesinde; bu Kanun'un idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde, diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı, "Zaman bakımından uygulama" başlıklı 5. maddesinin 1. fıkrasının göndermede bulunduğu 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında ise; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümlerinin farklılığı hâlinde, failin lehine olan kanunun uygulanacağı hususlarının kurala bağlandığı,

Bu kanunî düzenlemeler uyarınca, 4054 sayılı Kanun 16. maddesinin 2. fıkrasında yapılan değişikliğin davacı lehine bir sonuç doğurup doğurmadığının önem arz ettiği,

Davacı Şirkete, 4054 sayılı Kanun'un işlemin tesisi tarihinde yürürlükte olan 16. maddesinin 2. fıkrası uyarınca, fiilin en son 2002 yılında gerçekleşmesi nedeniyle bu tarihten bir önceki malî yıl olan 2001 yılı gayri sâfi geliri üzerinden para cezası verildiği, bununla birlikte, 31/03/2021 tarihli ara kararıyla davacı Şirketin 2006 malî yılı sonunda oluşan yıllık gayri sâfi gelirini tevsik edecek vergi dairesi onaylı belgelerin gönderilmesinin istenilmesi üzerine verilen cevap ve belgeler ile dosyada mevcut 2001 yılı gayri sâfi gelirinin karşılaştırılmasından, daha düşük olduğu belirlenen 2006 yılı gayri sâfi geliri üzerinden para cezası verilmesinin davacı Şirketin lehine olduğu, başka bir anlatımla, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin 2. fıkrasında daha sonra yapılan değişikliğin davacı Şirket lehine bir durum oluşturduğunun tespit edildiği,

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2021/3293

Karar No : 2022/1866

Bu itibarla, tıbbî sarf malzemeleri pazarında faaliyet gösteren diğer teşebbüslerle birlikte 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği tespit edilmiş olan davacı Şirketin, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde yapılan ve lehine sonuç doğuran değişiklikten yararlandırılarak, nihaî karar tarihine en yakın mâli yıl olan 2006 yılı sonunda oluşan yıllık gayri sâfi geliri üzerinden cezalandırılması gerektiğinden, işlemin tesis tarihinde yürürlükte olan kanun hükmü uyarınca 2001 yılı sonunda oluşan yıllık gayri sâfi gelirlerinin üzerinden para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka uygunluk bulunmadığı,

Öte yandan, davacı tarafından Anayasa Mahkemesinin yeniden yargılama yapılması gerektiği yönündeki kararından sonra sunulan beyan dilekçesiyle "fazla ödenen tutarın faiziyle taraflarına ödenmesi" talebinde de bulunulmuşsa da yeniden yargılamaya konu uyumsuzluğun 16/03/2007 tarih ve 07-24/236-76 sayılı Kurul kararının iptali istemine ilişkin olduğu, bu anlamda esas davada yer almayan bir istemin yeniden yargılama aşamasında ileri sürülemeyeceği, bununla birlikte iptal kararlarının idari işlemi hukuk alanında varlık kazandıkları ilk andan itibaren ve bütün sonuçları ile birlikte ortadan kaldıracığından Anayasa Mahkemesi kararında tespit edilen ihlâlin ve sonuçlarının kaldırılması için ayrıca esas yargılamanın konusu olmayan davacı talebi yönünden bir hüküm kurulmasına hukuken imkân bulunmadığı gerekçesiyle, dava konusu Kurul kararının iptaline karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI _____ : Davacı tarafından, uyumsuzlukta bireysel başvuru üzerine Anayasa Mahkemesi tarafından verilen ihlal kararında, ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılmasına hükmedildiği, temyize konu Daire kararında ihlalin ortadan kaldırıldığı, ancak ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılmadığı, 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesi ve yerleşik Anayasa Mahkemesi kararlarına göre yeniden yargılama yapılması gerektiği durumlarda yargı yerlerinin ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması konusunda herhangi bir takdir yetkisinin söz konusu olmadığı, Şirketlerinin hukuka aykırı işlem nedeniyle 26/10/2007 tarihinde ödedikleri 616.285,96 TL'den mahrum kaldığı, bu tutarın iadesinin enflasyon karşısında aynı ekonomik değer iadesi anlamına gelmeyeceği, dolayısıyla uyumsuzlukta ihlalin sonuçlarının da ortadan kaldırılması için ödenen tutarın faizi ile birlikte iadesinin zorunlu olduğu, haksız idari işlemler neticesinde uygulanan idari para cezalarının faizi ile birlikte iade edilmesi gerektiği yönünde pek çok Danıştay ve Anayasa Mahkemesi kararının bulunduğu, nitekim aksi yöndeki yaklaşımın mülkiyet hakkının ihlali anlamını taşıyacağı belirtilerek, Daire kararının faiz ödenmesinin mümkün olmadığına ilişkin kısmının bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI: Davalı idare tarafından, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın temyize konu kısmının usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2021/3293
Karar No : 2022/1866

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ MEHMET CELAL UZUNKAYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin 2. fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyerek, gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

- "a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,
b) Hukuka aykırı karar verilmesi,
c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması,"

sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Danıştay Onüçüncü Dairesinin temyize konu 08/06/2021 tarih ve E:2020/3330, K:2021/2133 sayılı kararının faiz ödenmesinin mümkün olmadığına ilişkin kısmının **ONANMASINA,**

3. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 23/05/2022 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Hasan GÜZELER	Üye Ziya ÖZCAN	Üye Mustafa GÖKÇEK	Üye Bilal ÇALIŞKAN	Üye Hasan ODABAŞI
Üye Muhsin YILDIZ	Üye Hasan ÖNAL	Üye Bilge APAYDIN	Üye Ali ÜRKER	Üye Fatih TERZİ
	Üye Recep KILIÇ	Üye Ömer CİVRİ	Üye Kemal KUKU	